

De meeste doden vielen door machinegeweren

De Eerste Wereldoorlog was inderdaad de eerste oorlog waarbij op grote schaal machinegeweren werden gebruikt. De eerste automatische mitrailleurs waren dertig jaar eerder uitgevonden. Maar ze waren nog niet volmaakt: ze haperden regelmatig. Bovendien waren ze log om te verslepen en vormden mitrailleurposten een gemakkelijk doelwit.

Ook oorlogsgeweren waren in 1914 zeer dodelijke wapens. Ze waren in een halve eeuw veel krachtiger geworden en konden sneller na elkaar vuren. Een gewerschot was dodelijk op een afstand van minstens 600 meter tot zelfs 1.500 meter.

Een goede schutter kon 15 kogels per minuut afvuren. Vooral de Britse soldaten (die immers beroepsmilitairen waren) toonden zich in het begin van de oorlog zeer geoefende schutters die de Duitsers aanzienlijke verliezen toebrachten.

Maar het dodelijkste wapen tijdens de oorlog was het kanon. Een goede dekking, de eenvoudigste loopgraaf vormde immers een efficiënte afwering tegen eenvoudige kogels. Maar tegen kanonnen was weinig te doen.

Veldartillerie werd ingezet tegen aanvallende troepen. Een mortiergranaat kon in een kromme baan in de loopgraven worden geschoten en zware artillerie kon de vijandelijke stellingen op grote afstand treffen. Een ontploffende granaat was extreem gevaarlijk voor al wie in de buurt was.

Zeker in de loopgravenoorlog vormden kanonnen het meest efficiënte middel om de vijand te treffen. Nooit eerder is zo massaal van artillerie gebruikgemaakt als in '14-'18. Zelfs als het aan het front "kalm" was, hoorde men vaak kanongebulder. Bij een offensief konden er tot 200.000 schoten per dag worden gelost.

In de slag bij Passendale (1917) schoten de drieduizend Britse kanonnen meer dan vier miljoen granaten af. Het totaal aantal afgevuurde obussen tijdens de hele oorlog ligt rond het miljard. Het gevolg is dat meer dan twee derde van alle verliezen in de oorlog aan de artillerie te wijten zijn.